

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/62/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613200768
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5613200768.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: A. A., F. XX. X. XXXX, T. T. XXX/XX, A. U., právne zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie Legionárov 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 589,89 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietá.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania vo výške 155,37 eur, tieto na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 24. 1. 2013 v spojení s jej doplnením zo dňa 20. 5. 2013 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 589,89 eur, zročný úrok z omeškania 68,76 eur, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 436,27 eur, od 16. 11. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou o bežnom účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX medzi právnym predchodcom žalobcu J. J. a. s., so sídlom v T., J. E. X a žalovanou ako dlžníčkou dňa 9. 5. 2005. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovanou splácať poskytnuté peňažné prostriedky čerpaním z účtu, došlo k vzniku dlhu. Zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere. K ukončeniu zmluvy došlo dňa 26. 2. 2008, ktorý dátum je považovaný veriteľom za dátum zosplatenia (na základe výpovede doručenej žalovanej zo dňa 21. 2. 2008). Žalovaná je preto povinná zaplatiť žalobcovi nevrátenú istinu peňažných prostriedkov 471,27 eur, zmluvný úrok 0,13 eur, zročný úrok z omeškania 144,63 eur, ostatné príslušenstvo 8,86 eur. Za obdobie od 25. 3. 2011 do 16. 11. 2012 žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ako aj do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila a navrhla ju zamietnuť. Vzniesla námietku premlčania, vzhľadom na dátum splatnosti dlhu. Poukázala na spotrebiteľský charakter zmluvy. Žalobcom predložená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku predstavuje formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, ktorý nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah. Takto predformulovaná dohoda obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu, pričom má ustanovenia o rozhodcovskej doložke. Ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Ako neprijateľné sú obe zmluvné podmienky vo formulári zo dňa

10. 3. 2012 absolútne neplatné. Prehlásenie dlžníka o vedomosti predĺženia dlhu je skryté do dohody o splátkach, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2. Je nelogické a vylúčené, aby spotrebiteľ, ktorý mal vedomosť o stave vecí, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej lehoty. Žalobca odkúpil od právneho predchodcu premlčanú pohľadávku, neuplatnil ju včas v súdnom konaní, následne vyhľadal dlžníka a neprijateľným spôsobom mu podsunul na podpis formulár o uznaní premlčaného záväzku. V dohode nie je zapísaná ani výška splátky, ktorá mala byť dohodnutá. Uzavretie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa, resp. predĺženie premlčacej lehoty. Podpisom formulárovej dohody by si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie, privodilo by mu značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okolnosti, za ktorých žalobca uzatvára so spotrebiteľmi formulárove dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (po vynútenej návšteve splnomocnenej osoby u žalobcu) je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku a posudzovať ju podľa § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Je povinnosťou súdu skúmať ex offo neprijateľné zmluvné podmienky. Dojednanie v článku 2 dohody je potrebné považovať za absolútne neplatné a neprihliadať naň. V pochybnostiach je na mieste použiť výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, listinami: zmluvou o bežnom účte, osobitnými obchodnými podmienkami, výpoveďou, zmluvou o postúpení pohľadávok, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, zápisnicami spísanými na Okresnom súde Prievidza dňa 11. 12. 2012, Okresným súdom Topoľčany dňa 3. 5. 2013, Okresným súdom Lučenec dňa 4. 3. 2013, zistiac nasledovné:

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že uzavrela zmluvu o bežnom účte s právnym predchodcom žalobcu. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 10. 3. 2012 jej predložil pán Q. spolu s viacerými inými listinami, ktoré boli položené na sebe. Na listine označenej ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára je podpis žalovanej. Nie si je však vedomá toho, že listinu podpísala, vzhľadom na okolnosti podpisovania. Uvedenú listinu nečítala. Boli dve listiny označené ako oznámenie o vykonaní osobnej návštevy, ktoré sa týkali J. J., avšak vyplývali z rôznych zmlúv. Podpisovala viacero listín s rozsahom asi 10 strán. Pán Q. ju neoboznámil s obsahom listín, ktoré predložil na podpis. Nemal ani poverenie. Povedal, že to treba platiť a predložil jej listiny na podpis. Stretnutie trvalo asi päť minút. Boli jej odovzdané šeky na splátky. Povedala, že maximálne môže splácať po 5 eur. Stretnutie sa skončilo. Zaplatila sedem splátok. Nevedela, že záväzky, ktoré jej pán Q. dal podpísať sú premlčané. Žalovaná nemá žiaden príjem. Je evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie. V máji poberá ešte podporu v nezamestnanosti, od júna 2013 dávku v hmotnej núdzi.

Zo zmluvy o bežnom účte Č. XXXXXXXXXXX/XXXX bolo zistené, že Slovenská sporiteľňa, a. s. so sídlom v Bratislave, Suché mýto 4, IČO: 00 151 653 uzavrela so žalovanou zmluvu o bežnom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu. Majiteľ účtu vyhlásil, že sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami banky, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, ako aj sadzobník. Písomnosťou zo dňa 21. 2. 2008 J. J., a. s. vypovedala zmluvu so žalovanou, pričom účinky výpovede mali nastať uplynutím tretieho dňa od doručenia výpovede. Súčasne bola žalovaná vyzvaná, aby v prípade debetného zostatku na účte uhradila dlžnú sumu. Písomnosťou zo dňa 12. 4. 2011 J. J., a. s. oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky žalobcovi. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 3. 2011 J. J., a. s. ako postupca uzavrela zmluvu o postúpení pohľadávok so žalobcom, predmetom ktorej boli pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1, podľa ktorej dlh žalovanej predstavoval 624,89 eur. Z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 10. 3. 2012 bolo zistené, že na listine sa nachádzal podpis A. A. (žalovanej), ktorá uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi vo výške 471,27 eur zo zmluvy XXXXXXXXXXX, uzatvorenej s pôvodným veriteľom J. J., a. s. Podľa článku 3 dohody žalovaná vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Z oznámenia o vykonaní osobnej návštevy bolo zistené adresovanie listiny žalovanej z titulu nesplatennej pohľadávky číslo balík extra, dlžná istina predstavovala 471,27 eur, bez uvedenia dňa vykonanej osobnej návštevy, za účelom dohodnutia spôsobu zaplatenia záväzku v celkovej výške.

Z výsluchu žalovaného v konaní pred Okresným súdom Prievidza, sp. zn. 12C/129/2012, vedenom na návrh žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o. dňa 17. 12. 2012 bolo zistené, že je pravda, že ho za žalobcu

pán T. R. navštívil, pred rokom. Prestavil sa ako súdny exekútor v manželkinej veci. Keď si pýtal od uvedenej osoby doklad, aby sa preukázal odznakom, začal sa mu vyhýbať. Tvrdil, že je zamestnanec banky, nejakej spoločnosti. Menovaný ho chcel oklamať. Zo zápisnice o súdnom pojednávaní zo dňa 3. 5. 2013 pred Okresným súdom Topoľčany, sp. zn. 6C/509/2012 bolo zistené, že svedok O. C. A., ktorý má na starosti obchádzať dlžníkov, aby sa vec riešila mimosúdnou cestou (v konaní na návrh žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o.) uviedol, že na mieste samom nemá vedomosť o tom, či dlh je premlčaný alebo nie. Predkladajú sa veci, ku ktorým majú dlžníci podpísať dohody, ktorých veci nie sú premlčané. Svedok je odmeňovaný percentuálne podľa toho, koľko klienti uhradia. Údaje čerpá z výzvy, keď potrebuje niečo doplniť telefonicky, činí tak v call centre. Zo zápisnice o pojednávaní pred Okresným súdom Lučenec zo dňa 4. 3. 2013, začaté na návrh žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., sp. zn. 13C/166/2012 bolo zistené, že svedkyňa Z. E. je pracovníčkou EOS KSI Slovensko, s. r. o. v pozícii inkasného pracovníka od roku 2006. Svedkyňa vypísala a podpísala dohodu o uzavretí splátkového kalendára. V čase podpisu dohody o uznaní záväzku a úvere splátkového kalendára nemala vedomosť, že by dlh bol premlčaný. Vysvetlila obsahové náležitosti dohody o uznaní záväzku a uzavretí splátkového kalendára tak, ako sú obsiahnuté v predmetnej dohode. Špeciálne nepoučovala o premlčanie dlhu, keďže túto vedomosť ani nemala. Vo vzťahu k bodu 3.1 obsahujúcej vyhlásenie dlžníkov o tom, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch uviedla, že dlžníkov o tejto skutočnosti neupovedomovala a neobjasňovala im to.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 7. 11. 2012 bolo zistené, že žalovanej bol priznaný nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu 10,9642 eur od 7. 10. 2012 na obdobie 6 mesiacov po splnení zákonom stanovených podmienok.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne predvolaní. Nepožiadali o odročenie súdneho pojednávania, nevzniesli dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vydať meritórne rozhodnutie a nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobu zamietol, keď vykonaným dokazovaním nebola preukázaná jej dôvodnosť. Medzi účastníkmi konania bolo nesporné uzavretie zmluvy o bežnom účte medzi žalovanou ako dlžníčkou a právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom J. J., a. s. so sídlom v T., J. E. X. Žalovaná nenamietla tvrdenie žalobcu ohľadom výšky dlhu vymedzeného v petite žaloby. Vzniesla však námietku premlčania, ktorá bola dôvodná.

Medzi účastníkmi konania bolo nesporné a žalobcom výslovne tvrdené, že splatnosť dlhu nastala dňom 26. 2. 2008. Od uvedeného dňa začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňom 26. 2. 2011. Keďže žaloba bola podaná 24. 1. 2013, bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Inštitút premlčania predstavuje zánik vymáhateľnosti práva, v dôsledku čoho veriteľ sa nemôže dôvodne pred súdom domáhať zaplatenia dlžnej sumy v prípade vznesenej námietky premlčania. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy bola daná aplikácia Občianskeho zákonníka upravujúca trojročnú premlčaciu lehotu podľa ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka sa spotrebiteľa nemôže vopred vzdať práv, ktoré mu priznáva Občiansky zákonník. Pre spotrebiteľa je výhodnejšia právna úprava priznaná Občianskym zákonníkom. Aj v prípade premlčacej lehoty podľa Obchodného zákonníka, t.j. štvorročnej premlčacej lehoty žaloba bola podaná po uplynutí štvorročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula dňom 26. 2. 2012.

Zročné úroky z omeškania vyčíslené sumou 68,76 eur za obdobie od 25. 3. 2011, boli tiež premlčané vzhľadom na uplynutie trojročnej premlčacej lehoty, keďže v prípade premlčania hlavného záväzku, sa účinky premlčania vzťahujú aj na príslušenstvo (ktoré malo vzniknúť za obdobie po premlčaní dlhu). Žaloba bola preto zamietnutá aj v tejto časti.

Vzhľadom na výslovné tvrdenie žalobcu o splatnosti dlžnej sumy 589,89 eur dňom 26. 2. 2008, okrem istiny úveru 436,27 eur bolo premlčané aj príslušenstvo o zmluvný úrok 0,13 eur, zročný úrok z omeškania 144,63 eur a ostatné príslušenstvo vo výške 8,86 eur, ktoré žalobcom nebolo ani špecifikované.

Listina označená ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku predstavuje formulárový typ dohody, bez možnosti individuálneho dojednania jednotlivých ustanovení dohody a bez možnosti ovplyvniť ich obsah. Dohoda obsahuje ustanovenia týkajúce sa uznania záväzku, formy splatenia záväzku, rozhodcovskú doložku a záverečné ustanovenia. V danom prípade forma splatenia záväzku nebola dohodnutá. V článku 3 dohody, týkajúceho sa formy splatenia záväzku, bola na konci odseku uvedená veta, vyhotovená tak ako celý text dohody drobným písmom. Obsahovala vyhlásenie, že dlžník má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Vzhľadom na obsah a formu uvedenej listiny bolo potrebné považovať uvedené ustanovenie dohody vo vzťahu k spotrebiteľovi za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi (§3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalovaná bola cielene vyhľadaná veriteľom kvôli podpisu na uvedenej listine za účelom uznania premlčanej pohľadávky.

Uznanie dlhu predstavuje jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi. Všeobecnou náležitosťou tohto jednostranného právneho úkonu je identifikácia dôvodu dlhu a jeho výšky. V článku 2 dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku sa uvádza len označenie veriteľa a čísla zmluvy, ktoré však nepredstavujú vo svojom súhrne dostatočnú identifikáciu dôvodu dlhu, najmä ak žalovaná mala dlhov voči Slovenskej sporiteľni viac. Nepochybne spotrebiteľ podľa deväťmiestneho čísla zmluvy nie je spôsobilý ju identifikovať. Uvedenie dôvodu dlhu vyplýva z potreby označenia, konkrétneho dlhu, ktorého sa uznanie týka alebo vymedzenia v čom dlh skutkovo spočíva. Rovnako výška uznaného dlhu musí byť vyjadrená tak, aby bola objektívne určiteľná. Nepostačuje ak by aj dlžník a veriteľ vedeli, o aký dlh a v akej výške sa jedná, keďže vzhľadom na obligatórnu písomnú formu právneho úkonu musia byť tieto údaje obsiahnuté v písomnom prejave vôle alebo z neho musia bezpochyby vyplývať. Keďže nie je daná povinnosť dlžníka uznať svoj dlh voči veriteľovi, uznanie dlhu by malo predstavovať slobodný, vážny a určitý prejav vôle dlžníka voči veriteľovi. Predloženie listiny označenej ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nespĺňa všeobecné náležitosti právnych úkonov (slobodný, určitý a vážny prejav vôle). Žalovaná bola vyhľadaná veriteľom, tak ako v iných obdobných prípadoch žalobcu ako veriteľa vo vzťahu k dlžníkom. Následne jej bola predložená listina označená ako dohoda, ktorá však v danom prípade ani dohodu o splátkovom kalendári neobsahovala. Veta obsahujúca vyhlásenie dlžníka o vedomosti premlčaného dlhu nebola ani obsiahnutá v článku 2, ktorý sa týkal uznania dlhu (označený ako uznanie záväzku). Bola skryto zakomponovaná do časti listiny týkajúcej sa formy splatenia záväzku, pričom zmluvné dojednanie pred uvedeným textom dohody aj po ňom sa týkalo formy splatenia záväzku, ktorá medzi žalovanou a veriteľom vôbec nebola dohodnutá. Článok 3 Forma splatenia záväzku neobsahuje žiaden záväzok žalovanej. Bola preto dôvodná námietka žalovanej týkajúcej sa nekalej obchodnej praktiky žalobcu, majúcej za cieľ privodiť plynutie novej desaťročnej premlčacej lehoty. K uznaniu nároku nedošlo z iniciatívy žalovanej, ako ani v súdnom konaní. Vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od vzniku záväzku žalovanej, z listiny predloženej žalobcom žalovaná nemohla jednoznačne určite dovodiť, o aký dôvod dlhu ide (vzhľadom na existenciu

dvoch hlavných záväzkov, pričom číselné označenie zmluvy je nepochybne nepostačujúce). Žalovanej nebola známa ani výška dlhu, pričom v predloženej dohode nebola vyjadrená spôsobom, aby bola táto výška objektívne určiteľná. Ak nie je daná určitosť prejavu vôle uznať dlh čo dôvodu a výšky obsahom listiny, na ktorej má byť písomný prejav vôle zachytený, nejde o platné uznanie dlhu (Rozsudok NS ČR sp. zn. 33Odo 779/2002). V prípade viacerých dlhov musí byť vždy nad všetky pochybnosti určité, ktorý konkrétny dlh dlžník uznáva a prejavuje vôľu ho uhradiť. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zmluvné podmienky nie sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, nie sú individuálne dojednané, takéto ustanovenia predstavujú neplatné dojednanie.

Dohoda svojim obsahom nastoľuje nerovnováhu v pozícii veriteľa a spotrebiteľa, keďže podsúva žalovanej ako spotrebiteľovi viaceré právne inštitúty (uznanie záväzku, vyhlásenie o vedomosti premlčania a rozhodcovskú doložku), ktoré sú všetky jednostranne výhodné len pre veriteľa a nevýhodné pre žalovanú ako spotrebiteľa. V zmysle komunitárneho práva vrátane judikatúry Európskeho súdneho dvora je povinnosťou súdu ex offo v prípade zistenia takejto nerovnováhy zasiahnuť a tým kompenzovať nerovné slabšie postavenie spotrebiteľa. Najmä v situácii, keď spotrebiteľ má určitú vedomosť o existencii dlhov, čo však nie je postačujúce pre jednoznačnú dovoditeľnosť konkrétneho dlhu (čo do dôvodu a výšky). Z dôvodu neplatnosti uznania dlhu žalovanou nemohli nastať ani účinky uznania dlhu spočívajúce v plynutí desaťročnej premlčacej lehoty odo dňa uznania dlhu.

Je potrebné uviesť, že v prípade platného uznania dlhu, uznanie premlčaného dlhu zakladá beh novej premlčacej lehoty bez ohľadu na to, či dlžník o premlčaní vedel alebo nie. Vedomosť o premlčaní dlhu je právne významná podľa § 558 len pre vznik domnienky trvania dlhu (nie premlčania). Žiadna z procesných strán nevzniesla dôkazné návrhy v uvedenom smere. Súd preto rozhodol na základe preukázaného skutkového stavu, pričom odročovanie súdneho pojednávania by predstavovalo porušenie zásady rovnosti strán v konaní, ako aj prejednacej zásady.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v konaní neúspešnému. Na strane žalovanej pristúpil aj vedľajší účastník, ktorý mal však rovnakého právneho zástupcu ako žalovaná. Trovy konania pozostávali z odmeny právneho zástupcu za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej služby mu prislúchala odmena vo výške 38,18 eur, t.j. za tri úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 21. 5. 2013, zastupovanie na súdnom pojednávaní dňa 24. 5. 2013, spolu 114,54 eur (§ 10 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a), b), c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, popri odmene prislúchala právnemu zástupcovi paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s tromi úkonmi právnej služby, t.j. 3 x 7,81 eur, spolu 23,43 eur. Z dôvodu, že žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu nepredložila súdu listinný dôkaz preukazujúci spotrebu motorového vozidla (zaslaná listina predstavuje zmenšený kompilát viacerých listín, ktorý navyše neobsahuje relevantný údaj, na základe ktorého by bolo možné priznať náhradu cestovného motorovým vozidlom), náhradu cestovného bolo možné tak priznať len vo výške cestovného hromadným dopravným prostriedkom. Cestovné autobusom z Lučenca do Liptovského Mikuláša a späť predstavovalo sumu 2 x 8,70 eur (podľa cestovného poriadku hromadných dopravných prostriedkov). Celková výška trov právneho zastúpenia činila sumu 155,37 eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Iné trovy konania uplatnené neboli. Vzhľadom na skutočnosť, že sa nejednalo o zastupovanie dvoch účastníkov konania, ale len o jedného účastníka konania, na strane ktorého vystupuje vedľajší účastník, nemohla byť priznaná odmena za zastupovanie dvoch účastníkov.

V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd stanovil lehotu na plnenie v trvaní 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.